

hvad den formaar, for at indskrænke denne Udvikling, og Staten kan i alt Fald ved de Love, den laver, aabne en Ventil for at raade Bod paa Ulemperne. Det har man netop gjort ved at give Moderation til disse Virksomheder, men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det er en Moderation, der ikke blot gives de smaa Virksomheder. Den omfatter alle Virksomheder, men det ligger i Sagens Natur, at Moderationen kommer til at virke mest overfor de smaa Virksomheder.

Overfor det ærede Medlem fra Kalundborg (Røde), der udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at det radikale Venstre indtog en anden Stilling end Socialdemokratiet til Kravet om Erstatning til de Arbejdere, der maatte blive arbejdsløse som Følge af disse Skattelove, men samtidig udtalte en Forventning om, at vi fra vor Side vilde følge dem i den Antydning, de have givet af, at Staten havde visse Forpligtelser overfor de Arbejdsløshedskasser, som omfatte Bryggeriarbejdere, vil jeg sige, at det er et Spørgsmaal, som ikke har været under Overvejelse indenfor Udvalget. Det er et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for det radikale Venstre ikke har rejst indenfor Udvalget, og som heller ikke fra anden Side er rejst der, vi saa det først i det Øjeblik, da vi læste det i Betænkningen. Men naar nu det ærede Medlem henstiller til os, at vi ogsaa vise os imødekommende paa samme Maade, som de have vist sig, vil jeg sige, at jeg tror ikke, det radikale Venstre vil komme til at staa ene. Det har altid været saadan her i Landet, at naar nogle af de humane Kasser have trængt til ekstraordinær Hjælp og Støtte, er Staten ikke vegen tilbage for at yde en saadan, og det er ikke dette Tings Skyld, at vi ikke i Fjor fik Loven om ekstraordinær Hjælp til Arbejdsløshedskasser. Ansvarret derfor ligger et andet Sted. Men jeg tror — uden at have konfereret med mine Meningsfæller og uden at kende den højtærede Finansministers Stilling dertil — at turde sige, at hvis man overfor dette høje Ting kan komme med bestemte Beviser og sige: Her have vi en Statistik, der viser, at saa og saa mange Arbejdere lide netop som Følge af denne Lov, vil Tinget ogsaa vise sig imødekommende, men det maa altsaa være Forudsætningen, at det er bevist, at det er som Følge af denne Lov, og for at bevise det maa der nødvendigvis være sket en Nedgang i Ølproduktionen, og de Herrer ville i vor Betænkning have læst, at vi tro ikke paa en saadan Nedgang. Det ærede Med-

lem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var i saa Henseende meget mere enig med det radikale Venstre om, at hvis vi lægge $1\frac{1}{3}$ Øre paa hver halve Bajer, ville vi ødelægge Ølindustrien. Det er en Betragtning, jeg ikke deler. Derfor staa vi anderledes overfor Spørgsmaalet om Erstatning, og vor Stilling maa blive noget anderledes end de Herrer, der have et andet Syn paa Virkningerne af dette Lovforslags Vedtagelse.

Jeg tror, at jeg kan indskrænke mig til disse korte Bemærkninger, og jeg skal paa ny anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget med de Ændringer, som ere stillede af Flertallet, eller som Flertallet har tiltraadt.

Schovelin: Jeg vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger overfor den højtærede Finansminister. Med Hensyn til den Karakteristik, som jeg, foranlediget ved en Bemærkning af den højtærede Ordfører, tillod mig at fremsætte om hans Holdning overfor Skattereformen, skal jeg nøjes med at bemærke, at naar den højtærede Finansminister nu siger, at jeg har været bekendt med, at den højtærede Finansminister har villet følge en vis Fremgangsmaade, og den til Punkt og Prikke er bleven fulgt, saa er dette for saa vidt rigtigt, men selv denne Fremgangsmaade er netop Tvivlens og Betænelighedens Følge. Den kan under ingen Omstændigheder falde ind under Kategorien „resolut“. Dette er imidlertid mindre væsentligt. Mere væsentlige ere derimod de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister gjorde med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt vi staa i Begyndelsen af en Opgangsperiode eller ikke, og hvor han henviste til Verdenskonjunkturerne. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister der gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, som jeg ganske vist indrømmer er en udbredt Misforstaaelse, nemlig den, at et Land som Danmark skulde være i de store Verdenskonjunkturers Vold i den Henseende, at vort Lands Opgang og Nedgang nøjagtig og rytmisk skulde følge Bevægelserne i den store Verden. En nøje Granskning af Forholdene i de sidste 20 Aar, i hvilke jeg har haft Lejlighed til at følge denne Bevægelse, viser, at dette ingenlunde er Tilfældet. For det første er det et gennemgaaende Træk, at Opgangene forholdsvis aldrig blive saa store og Nedgangene ikke saa dybe som i den store Verden, undtagen naar der er særlige Aarsager til Stede, men desuden ligger Forholdene her hjemme i mange Henseender